

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.523 van 26 oktober 2000
in de zaak A. 54.967/VII-12.350.**

In zake : Carine ONGENA-VAN DAMME,
wonende te EKSAARDE-LOKEREN,
Ramstraat 11A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carine ONGENA-VAN DAMME op 4 december 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 10 september 1993 waarbij haar de vergunning tot uitbreiding van een mestkuikenfokkerij, gevestigd te Eksaarde-Lokeren, Ramstraat 11A, wordt geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. DELEUS die, loco Advocaat K. HELSEN verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat S. WALGRAEVE die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster exploiteert een landbouwbedrijf in Lokeren, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op 250 meter van een woongebied met landelijk karakter.

Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

Op 8 maart 1988 verleent de gemeenschapsminister van leefmilieu, landinrichting en K.M.O.-beleid een vergunning voor de exploitatie van een mestkuikenfokkerij met 30.000 dieren, voor een termijn van twintig jaar.

1.2. Op 10 juli 1990 dient verzoekster een milieuvergunningsaanvraag in ter uitbreiding van de inrichting met een bijkomende stal voor 25.000 dieren.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

1.3. De bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen weigert de vergunning.

Verzoekster tekent tegen die weigering administratief beroep aan.

Nadat de vereiste adviezen werden ingewonnen, wordt op 10 september 1993 de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt geweigerd;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoekster onder het opschrift "onwettigheid" in het tweede onderdeel van het tweede middel onder meer doet gelden wat volgt :

"(...)

Het Besluit van de Minister is onwettig omdat het eigenlijk zonder het te vernoemen gebaseerd is op het Besluit van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen dat zelf onwettig is.

Het Besluit van 7 januari 1992 bevat verbods- en afstandsregels en exploitatievoorwaarden voor veehouderijen in zijn artikelen 350 tot en met 372.

De afstandsregels die in het Besluit van de Minister voorgesteld worden als 'normen' worden bepaald in artikel 361 §5 van het Besluit van 7 januari 1992 van de Vlaamse Executieve.

"(...)

Het Besluit van 7 januari 1992 is onwettig om de volgende redenen :

1) Het is een organiek Besluit dat niet werd voorgelegd aan het advies van de Raad van State om reden van dringende noodzakelijkheid.

Deze dringende noodzakelijkheid kan betwijfeld worden vermits het milieuvergunningsdecreet reeds dateert van 28 juni 1985 en het Besluit pas in werking trad op 1 januari 1993 bijna één jaar nadat het genomen werd.

(...)"

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij "onmogelijk anders dan op het ogenblik van de te nemen beslissing -zijnde september 1993-toepassing (kon) maken van de op dat eigenste moment gekende en gepubliceerde teksten uit Vlarem II, dewelke ook in de hangende A.R.A.B.-dossiers minstens als een beleidsoptie moesten worden gezien dewelke de overheid oplegt", dat op de vraag of het ontbreken van het voorafgaandelijk advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet automatisch de nietigheid impliceert van Vlarem II, negatief wordt geantwoord, daar de dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen;

2.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord nog verder ingaat op de onwettigheid van voornoemd besluit;

2.4. Overwegende dat het bestreden besluit is gestoeld op volgend weigeringsmotief :

"Overwegende dat, rekening houdend met de momenteel geldende technische criteria, het totaal aantal dieren dat beoogd wordt in de inrichting te mogen houden, te weten 55.000 kippen, overeenkomstig de gehanteerde normen i.f.v. de conceptie van de stallen en/of opslagplaatsen van dierlijke mest en de dichtst bijgelegen woongebied met inbegrip van de woongebieden met een landelijk karakter, woonuitbreidingsgebieden, parkgebieden, recreatiegebieden en waterwinningsgebieden anderzijds, een minimumafstand van 450 m is vereist;

dat de geplande inrichting niet beantwoordt aan deze afstandsregel gezien zij gelegen is op 250 m van een woongebied met landelijk karakter";

dat zoals de verwerende partij toegeeft, het duidelijk is dat in casu impliciet toepassing werd gemaakt van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem II), in het bijzonder van artikel 361, § 5; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat dit besluit bij arrest nr. 52.260, v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, van 16 maart 1995 werd vernietigd en derhalve moet worden geacht nooit te hebben bestaan; dat aangezien op datum van de bestreden beslissing geen reglementair vastgestelde afstandsregeling gold die op het stuk van mestkuikenkwekerijen minimumafstanden ten overstaan van andere gebieden vastlegde, de verwerende partij niet vermocht bij de beoordeling van de onderhavige exploitatieaanvraag de door haar gehanteerde afstandsregel bij wijze van algemene "beleidsoptie" toe te passen; dat het tweede onderdeel van het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 10 september 1993 waarbij aan Carine ONGENA-VAN DAMME de vergunning tot uitbreiding van een mestkuikenfokkerij, gevestigd te Eksaarde-Lokeren, Ramstraat 11A, wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.